

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 11 sierpnia 2021 r.

DIH-3.707.59.2021.IJ

DECYZJA DIH – III/46/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z dnia 9 czerwca 2021 r. nr: KJ-D-Cz.8361.9.2021/1DEC/21, nakładającej na przedsiębiorcę Combat sp. z o.o. z siedzibą w Częstochowie, administracyjną karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) za nieprzekazanie użytkownikom produktów w opakowaniach, wbrew przepisowi art. 42 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r., poz. 1114), informacji w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
 - 2) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
 - 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach
- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży,
utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach 2 – 8 marca 2021 r. inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach Delegatura w Częstochowie, dalej: „Śląski

WIIH”, „organ pierwszej instancji”, przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie internetowym, należącym do przedsiębiorcy (...), zwanego dalej: „stroną postępowania” albo „stroną”, „spółką”. Kontrolę przeprowadzono w siedzibie strony.

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) zwanej dalej: „Prawo przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 18 lutego 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli, tj. sprawdzenia: prawidłowości wprowadzania do obrotu i oznakowania produktów biobójczych i wyrobów poddanych działaniu produktów biobójczych, przestrzegania obowiązku informowania konsumentów o odpadach opakowaniowych oraz przestrzeganie okresów trwałości – przydatności do użycia produktów biobójczych. Zawiadomienie zostało odebrane w dniu 22 lutego 2021 r.

W toku kontroli stwierdzono, że przedsiębiorca prowadząc sklep internetowy i sprzedając produkty w opakowaniach, nie przekazał, na stronie sklepu internetowego, użytkownikom tych produktów, informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych,
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach.

Powyższe stanowiło naruszenie obowiązków określonych w art. 42 pkt 1, 2 i 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r., poz. 1114), zwanej dalej „ustawą o gospodarce opakowaniami”.

W związku z powyższym osoba upoważniona do reprezentowania w trakcie kontroli złożyła oświadczenie, w którym wskazała, iż spółka prowadzi sprzedaż wyłącznie przez internet, a art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami nie wskazuje jednoznacznie, że informacja taka powinna zostać umieszczona na stronie internetowej, w przypadku dokonywania sprzedaży wyłącznie przez internet. Ponadto strona zobowiązała się umieścić odpowiednie informacje na stronie internetowej.

Przebieg i ustalenia kontroli zostały opisane w protokole kontroli (nr akt kontroli: KJ-D-Cz.8361.9.2021), który został do strony wysłany w dniu 9 marca 2021 r., a odebrany 11 marca 2021 r. Strona nie wniosła do niego uwag, pomimo prawidłowego pouczenia zawartego w protokole kontroli.

Pismem z dnia 6 maja 2021 r. Śląski WIIH zawiadomił ww. przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary

pieniężnej na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami z tytułu nieprzekazania, przy sprzedaży detalicznej użytkownikom produktów w opakowaniach, informacji w zakresie określonym w ustawie o gospodarce opakowaniami tj. naruszenie art. 42 wspomnianego aktu prawnego.

Stronę pouczono również, iż zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735) zwanym dalej: „Kpa”, ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. do składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów.

W odpowiedzi na zawiadomienie strona napisała, że wszczynanie postępowania jest bezzasadne, ponieważ stosowna informacja dotycząca postępowania z odpadami z opakowań była na stronie przed kontrolą, na co wskazuje screen przesłany przez stronę.

Decyzją z dnia 9 czerwca 2021 r. Śląski WIIH wymierzył, na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12, art. 57 pkt 4, art. 58 ust. 2 ustawy o gospodarce opakowaniami oraz art. 104 Kpa, (...), karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami, przez to, że prowadząc jednostkę handlu detalicznego i sprzedając produkty w opakowaniach, nie przekazywał użytkownikom tych produktów, informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych,
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach
- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

W dniu 12 lipca 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany też dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Śląskiego WIIH, odwołanie strony od ww. decyzji.

W odwołaniu strona postępowania zaskarżyła decyzje Śląskiego WIIH w całości i zarzuciła jej naruszenie art. 7 Kpa w związku z art. 77 Kpa poprzez niewyjaśnienie stanu faktycznego oraz zaniechanie zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego w sposób wyczerpujący, a w konsekwencji dokonanie błędnych istotnych ustaleń faktycznych poprzez przyjęcie, że w dniach 2 – 8 marca 2021 r. nie była zamieszczona na stronie internetowej kontrolowanego informacja wymagana na mocy art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami, podczas gdy taka informacja została zamieszczona wcześniej, najpóźniej 23 lipca 2020 r.

W związku z powyższym wniosła o przeprowadzenie dowodu z załączonych do odwołania wydruków potwierdzających, że na dzień 23 lipca 2020 r. informacje wymagane art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami były zamieszczone na stronie internetowej (...) co ma świadczyć, że były tam też w dniu kontroli oraz uchylenie decyzji w całości i umorzenie postępowania.

Pismem z 13 lipca 2021 r. Prezes UOKiK poinformował (...) o toczącym się postępowaniu odwoławczym oraz o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Zgodnie z art. 54 ustawy o gospodarce opakowaniami, do zadań Inspekcji Handlowej należy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 42 ww. ustawy. Art. 42 nakazuje uwidacznianie informacji przez podmiot prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach i nie przekazuje użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów,

co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami, kto naruszył ww. obowiązek podlega administracyjnej karze pieniężnej, której wysokość, stosownie do art. 57 pkt 4) ww. ustawy, wynosi od 500 zł do 20 000 zł.

Przeprowadzona kontrola dała podstawę do stwierdzenia, że strona postępowania nie wykonała ciążących na niej obowiązków wskazanych w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami, co z kolei spowodowało wymierzenie kary pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 12 ww. ustawy.

Nie można zgodzić się z twierdzeniem strony, iż organ pierwszej instancji naruszył art. 7 Kpa poprzez niewłaściwą ocenę materiału dowodowego.

Podstawą nałożenia kary administracyjnej były ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli nr KJ-D-Cz.8361.9.2021, który strona otrzymała 11 marca 2021 r. i nie kwestionowała zawartych w nim zapisów.

Z treści protokołu wynika, iż sklep internetowy prowadzi sprzedaż jednostkowych produktów poprzez ich wysyłkę do klienta w ciągu 10 dni od złożenia zamówienia, za pośrednictwem kuriera lub do paczkomatów.

Zatem bez wątplenia jest to sprzedaż detaliczna, skierowana do konsumentów, a co za tym idzie przedsiębiorca prowadzący taką jednostkę handlu i sprzedający produkty w opakowaniach, jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych zawartych w art. 42 ustawy o gospodarowaniu odpadami, co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży. W przypadku zaś sprzedaży przez internet, taka informacja powinna być umieszczona na stronie internetowej sklepu.

W związku z powyższym inspektorzy sprawdzili na stronie internetowej sklepu, czy zawiera ona ww. informacje dotyczące postępowania z opakowaniami i stwierdzili, iż takiej informacji na ma. Fakt ten opisali w protokole kontroli zaś osoba reprezentująca spółkę złożyła w tej sprawie oświadczenie. W oświadczeniu tym osoba upoważniona poddała w wątpliwość konieczność posiadania przez sklep internetowy takiej informacji i zobowiązała się ją umieścić.

W odwołaniu strona postępowania twierdzi, iż stosowne informacje były umieszczone na niej od 23 lipca 2020 r. (w zakładce „Centrum pomocy”), zatem także w czasie kontroli. Nie potwierdzają tego informacje zawarte w materiale dowodowym. Jeśli nawet informacje dotyczące sposobu zagospodarowania odpadów opakowaniowych były zawarte na stronie sklepu internetowego, to nie były one widoczne dla kontrolujących inspektorów, osoby upoważnionej, a zatem także dla osób, które w sklepie internetowym robiły zakupy. Nie

można zatem wywieść, iż informacje te były wywieszane (widoczne) co najmniej w miejscu sprzedaży, czyli na stronie internetowej.

Do zakładki „Centrum pomocy” zagląдают nieliczni kupujący, którzy mają problem z zakupem towaru, jego zwrotem czy też dostawą a do zakładki „Inne” jeszcze mniej osób, gdyż nie wiadomo czego można w niej szukać.

Celem ustawodawcy, który zobowiązał przedsiębiorców do udzielania informacji w zakresie postępowania z opakowaniami było poinformowania konsumenta jak ma z nimi postępować oraz ochrona środowiska naturalnego. Uwidocznienie takich informacji w miejscu do którego konsumenci nie zagląдают nie wypełnia obowiązku informacyjnego zawartego w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami.

Nietrafne jest twierdzenie strony, iż organ pierwszej instancji zaniechał sprawdzenia czy w rzeczywistości wymagane informacje znajdują się na stronie. Sprzedaż przez internet (e-commerce) wykorzystuje tak jak handel stacjonarny, tradycyjne metody sprzedaży, a więc podlega tym samym obowiązkom. Wchodząc do sklepu klient powinien widzieć stosowne informacje wywieszane w miejscu sprzedaży i analogicznie jest w przypadku sprzedaży internetowej – po wejściu na stronę sklepu takie informacje powinny wyświetlić się kupującemu. Inspektorzy Inspekcji Handlowej wbrew twierdzeniu strony dokonali takiego sprawdzenia i nie zobaczyli informacji dotyczących postępowania z opakowaniami. Nie wiedział o istnieniu takich informacji (gdyż kwestionował potrzebę ich umieszczenia) prokurent strony i nie wskazał, iż są one ukryte w zakładce „Inne” w „Centrum pomocy”.

Dodać należy, co wskazał, w swojej decyzji organ pierwszej instancji, iż zgodnie z art. 76 Kpa protokół kontroli, sporządzony przy osobie upoważnionej w przepisanej formie przez powołane do tego organy państwowe w ich zakresie działania stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Również przedsiębiorca po otrzymaniu protokołu kontroli nie kwestionował ustaleń w nim zawartych, pomimo prawidłowego pouczenia zawartego w protokole kontroli.

Ponadto Prezes UOKiK wskazuje, iż strona postępowania została uprzedzona o zamiarze wszczęcia kontroli oraz jej zakresie, ponad dwa tygodnie wcześniej i mogła się do kontroli przygotować.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znalazł podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji.

Rozpatrując odwołanie Prezes UOKiK zbadał także kwestię odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189 f § 1Kpa.

Powyższy przepis wskazuje wprost jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Występują wtedy, gdy:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W przedmiotowej sprawie strona nie zawarła na stronie internetowej informacji, które mają znaczenie dla ochrony środowiska naturalnego. Trudno zatem uznać, iż waga naruszenia jest znikoma. W trakcie kontroli strona nie usunęła stwierdzonych nieprawidłowości, a zatem druga część przesłanki z art. 189 f § 1 pkt 1) też nie została spełniona.

Zatem, mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f pkt § 1 pkt 1Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej.

Jednocześnie organ drugiej instancji informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz.1325 z późn. zm.) organ, który nałożył karę – organ pierwszej instancji, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,

- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes UOKiK przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Śląski WIIH zasadnie nałożył na przedsiębiorcę (...) karę pieniężną wysokości 500 zł (słownie: cztery pięćset złotych) za nieprzekazanie użytkownikom produktów w opakowaniach, wbrew przepisowi art. 42 ustawy o gospodarowaniu opakowaniami, informacji w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów,

co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży. Tym samym, decyzja Śląskiego WIIH z dnia 9 czerwca 2021 r. (nr akt kontroli:KJ-D-Cz.8361.9.2021/1DEC/21) o wymierzeniu kary pieniężnej powinna pozostać w obrocie prawnym.

Stosownie do art. 58 ust. 2 i 4 ustawy o gospodarowaniu odpadami, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/